

Nicklin, Jevon Albert ("Jeff")

Luitenant-Colonel

1st Canadian Parachute Battalion

Royal Canadian Infantry Corps

1/482048

OBE

Persoonlijke informatie.

Jeff wordt op 10 december 1914 geboren in Fort William, Ontario in Canada, als zoon van Percy H. Nicklin en Eva L. Nicklin. Zijn ouders behoren tot de United Church. Jeff is in zijn jeugd jaren al een zeer sportieve jongen en heeft een grote passie voor American Football.

Hij verhuist naar Winnipeg, Manitoba om zich daar te vestigen, waar hij later in het huwelijk treedt met Mary Eileen. Zij krijgen samen een zoon, David, die zijn vader helaas nooit zal leren kennen.

Jeff gaat voor het lokale bestuur in Winnipeg werken als administratief medewerker en kassier.

In die tijd groeit hij in zijn sport uit tot een zeer goede en waardevolle speler voor zijn team, de Winnipeg Blue Bombers, waar hij belangrijke prijzen mee wint.

Hij brengt het tot speler van het Nationale Militaire team en doet in 1944 in London mee aan de wedstrijd van Canadian Army team tegen het team van het Amerikaanse leger. De Canadezen winnen.

Militaire informatie.

In augustus 1940 meldt Jeff zich aan bij het Canadese leger en werkt zich gedurende de jaren op in de rangen. Als Luitenant wordt hij met het Regiment Royal Winnipeg Rifles naar Engeland verplaatst en in sept '41 bevorderd tot Captain en krijgt de functie van 'adjutant' van de commandant. Maar hij blijkt zeer geïnteresseerd te zijn in de opleiding en inzet van Airbornes.

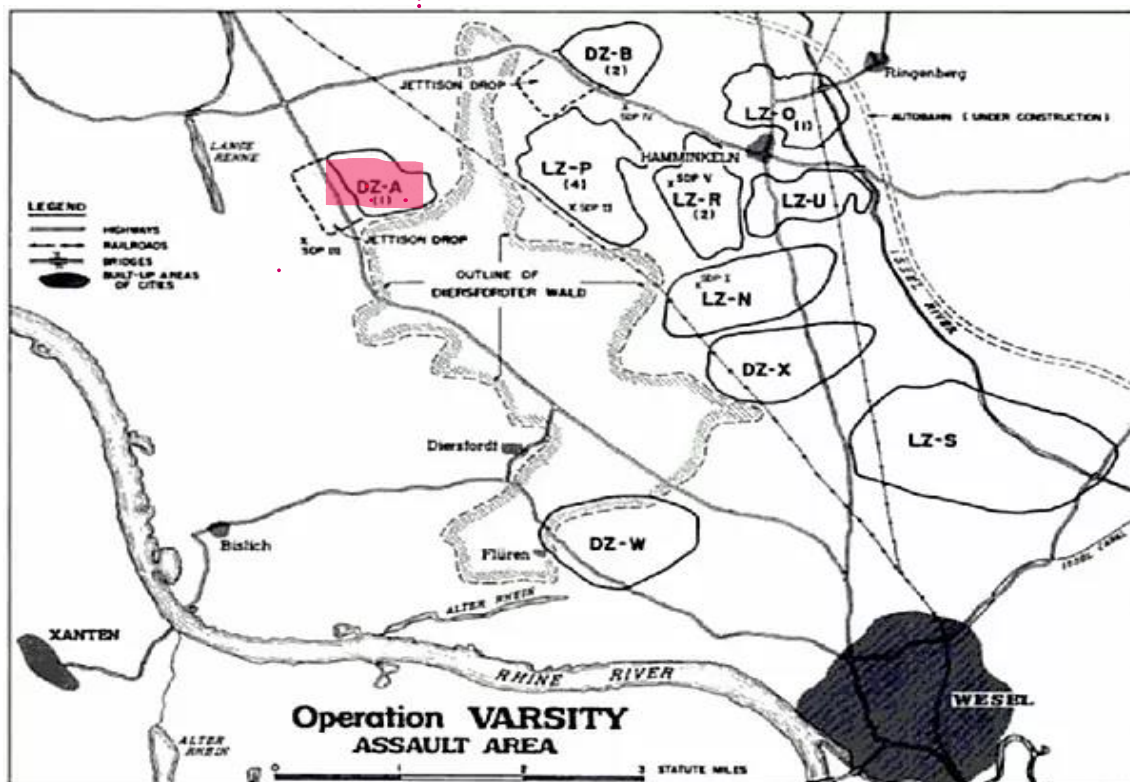

In oktober '42 wordt hij geplaatst bij de nieuw opgerichte eenheid, 1ste Canadian Parachute Battalion, en volgt hij in Amerika (Fort Benning) de

parachutisten opleiding. Bij deze eenheid wordt hij in mei 1943 plaatsvervangend commandant en hij was één van de eerste Canadese militairen die sprong bij de inzet van het Canadian Battalion op D-Day, 6 juni 1944. Bij deze operatie in de plaats Varaville (Frankrijk) raakt hij gewond, maar door inzet en wilskracht blijft hij in functie.

Op 1 november 1944 wordt hij commandant van het Battalion en strijdt met zijn eenheid in het Ardennen offensief in de winter van 1944 /'45 . Het Canadese Battalion neemt deel aan diverse acties, waaronder de inname en bevrijding van de stad Bande.

De laatste dagen

Op 24 maart 1945 gaat de operatie "Varsity" van start. De grootste eendaagse luchtlading van WOII.

6th Airborne Division (UK) met het 1st Canadian Parachute Battalion onder bevel en 17th Airborne Division (USA), een totaal van ongeveer 17.000 parachutisten, worden ingezet ter ondersteuning van de geallieerde troepen bij de Rijn-oversteek bij Wesel.

Lt-Col Jeff Nicklin, 2^e van rechts.

Om ongeveer 10.00 uur die ochtend van de 24^e, springt Jeff als commandant uit de Dakota in de omgeving van Bergerfurth. Hij landt in een klein boscomplex midden op de DZ-A, (Dropping Zone-A, zie overzichtskaartje), komt met zijn parachute vast te zitten in een boom en wordt nog voordat hij voet op de grond kan zetten doodgeschoten.

Zoals zijn soldaten zeggen als ze hem vinden "Hij heeft nooit een kans gehad".

Jeff sneuvelt op 30-jarige leeftijd.

Hij wordt tijdelijk begraven in Bergerfurth bij Essen.

Zijn tijdelijk graf.

Op 10 juli 1946 wordt Jeff herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, waar hij zijn laatste rustplaats heeft gevonden, met en tussen zijn soldaten, graf **XXII. C. 1.**

Tekst op zijn grafsteen:

“There is a link
Death cannot sever.
Love and Remembrance
Last for ever”

Vanwege zijn enorme verdiensten en zijn inspirerende leiderschap wordt hij in juli 1954, postuum, door de Engelse Koning benoemd tot OBE (Officer of the Most Excellent Order of the British Empire).

Overige onderscheidingen:

- 1939-45 Star
- France & Germany Star
- War Medal 1939-45
- Defense Medal
- Canadian Volunteer Service Medal with clasp.

Levensverhaal: Hans te Loo, Luitenant-kolonel b.d., voor Faces To Graves.

Bronnen:

- Commonwealth War Graves Commission
- Library and Archives Canada
- "Die Luftlandung" .. das Kriegsende im Gebiet der Städte Hamminkeln und Wesel : Johan J. Nitrowski
- "Krieg vor der eigenen Haustür": Alexander Berkel
- "Operation Varsity": Tim Saunders

Zijn roem als speler wordt na zijn dood vereeuwigd door het instellen van de "Jeff Nicklin Memorial Trophy". Deze trofee wordt door zijn eenheid aan the Canadian Football League gedoneerd en wordt tot op de dag van vandaag nog steeds aan het eind van de competitie uitgereikt aan de meest waardevolle speler van de Western Division.

Courtesy of the 1 Canadian Parachute Battalion Association Archives.

The first formal presentation of the Jeff Nicklin Memorial Trophy to Bob Sanburg of the Winnipeg Blue Bombers in the fall of 1947 by Mrs. Eva Nicklin, Jeff's mother, and Lieutenant-Colonel Fraser Eadie.

Bron foto: Archieven van de 1st Canadian Parachute Battalion Association.

Ter nagedachtenis van Jeff is er in Canada, in de staat Manitoba, een meer naar hem vernoemd: Nicklin Lake. Een herinnering aan een moedig en inspirerend militair en een sportman die veel voor het American Football in staat Manitoba en voor Canada heeft betekend.

Meer over Jeff Nicklin: <https://www.bluebombers.com/2016/11/11/lest-we-forget-the-jeff-nicklin-story/>

Nicklin's Death In Action Blow To Sport In Canada

By MAURICE SMITH

Jeff Nicklin, former Winnipeg Blue Bomber rugby star, has been killed in action while leading his men in an airborne landing east of the Rhine.

This news will come as a distinct shock to sportsmen not only in Winnipeg but across the length and breadth of the dominion, for Jeff was one of Canada's outstanding rugby players. Twice—in 1935 and 1939—he was a member of the Blue Bomber teams which won the Canadian gridiron crown, while on numerous occasions he was selected on all-Canada and western Canada all-star teams.

Lieut.-Col. Nicklin cut short his football career in 1940 when he answered the call of King and country, enlisting as a private with the Royal Winnipeg Rifles. Showing the same initiative and brilliance that had marked his appearances on gridirons from Vancouver to Toronto, Nicklin's promotions in the army came rapidly.

From the first day he donned khaki, Jeff was a good soldier. He took to his new life like a duck to water and liked it so well that he often stated to friends here that he would like to make the army his career.

First Won Fame in 1933

Nicklin first became prominent as a rugby player in 1933 as a member of the Deer Lodge juniors, under Coach Fred Ritter. Playing in the backfield, he had such outstanding players for company as Hugh Gustafson, Harry Badger, Bill Hicks, Johnny Cheyne, Denny Konchak, Dave Morris, Bill Nairn, Carl Schultz and Ches McCance.

The Dodgers captured the Manitoba championship that year, and then defeated Saskatoon Hilltons in the western semi-finals, losing 11 to 8 to Calgary in the final.

It is interesting to note that five other members of this team besides Nicklin—Harry Badger, Denny Konchak, Dave Morris, Bill Nairn and Ches McCance—also eventually became Blue Bombers.

In 1934, with pretty well the same team, Nicklin was a member of the Deer Lodge club when it won the western Canada championship. The Dodgers were a powerhouse that year and, with Nicklin playing no small part, rode to the championship in great style, defeating Regina 21 to 0 in the semi-final, and Edmonton 30 to 4 in the final.

Starred in Senior Company

While still eligible for junior competition—he was only 19—Nicklin became a member of the Winnipeg Rugby club in 1935, and

JEFF NICKLIN

Old Manager Pays Tribute To Nicklin

By JOE RYAN

(Former Manager, Winnipeg Blue Bombers)

Montreal, March 31. (Special)—Today there will be a hard lump in the throat, and tears in the eyes of everybody who ever knew Jeff Nicklin. Nevertheless good old Jeff went out the way he would always have wanted to go out—leading the parade, fighting to the last, and on enemy soil.

For his former Bomber team mates and his coaches, and myself, un. He just had it—that's all. Ted

Jeff Nicklin Killed In Rhine Airborne Invasion

By BEN MALKIN, Free Press War Correspondent.

With the Canadians Across the Rhine, March 31.—Lieut.-Col. Jeff Nicklin, former member of Winnipeg's famous Blue Bomber rugby team, and officer commanding Canada's only paratroop battalion, was killed by German machine-gunners as he dropped from the sky in the airborne invasion of Germany on March 24. His body was found the following Monday, 2½ miles northeast of Wesel, and was buried in a nearby cemetery, still shrouded in his parachute, which caught in a tree as he floated down. Capt. Douglas Candy, Toronto chaplain, read the burial

service.

(Defence headquarters at Ottawa announced Friday night that Col. Nicklin is missing.)

Elevated to command of the parachute battalion after having been second in command during the Normandy invasion, Lieut. Col. Nicklin led his men in the Rhine invasion Saturday morning in American-manned troop carriers. The drop was scheduled for 9.55 a.m. and the paratroopers had been warned they would be jumping on strong forces of first-class German troops. This proved to be true, although the area was brought under control of the paratroopers in about two hours with slight casualties.

When the paratroopers were brought together after assuming control, their commanding officer was reported missing and his body was not found until two days later, suspended from a tree which had obstructed his drop.

Apparently, when he dropped his parachute became caught in tree branches immediately over a German machine-gun post and the gunner simply turned his gun skywards and fired.

Never Had a Chance

He never landed, never got rid of his chute, never fought and never had a chance.

It was the second time his parachute had tangled as he dropped. In the Normandy invasion his parachute caught the side of a house and he was left dangling in the air. Snipers and machine-gunners tried to pick him off, but he managed to free his chute and descend in safety.

Major Fraser Eadie, second in command of the paratroopers, also from Winnipeg, described the attack as "two hours of real killing. Most of the paratroopers dropped right on the mark and were immediately engaged by Germans defending a nearby wood.

Most of the Canadian casualties were suffered in fighting around the dropping zone. Some were killed as they were coming down, some shot as they hung suspended from trees by their parachutes, while others were killed fighting their way to the rendezvous point across the open field.